

Andrzej Korycki, Rzuć mnie mała

Rzuć mnie mała, a będę miał pretekst, by zaraz w morze iść.
Rzuć mnie mała, by nasza znów mnie chęć na morskich przygód kiść
Rzuć mnie mała, niech inny w twojej szafie swój rozpakuje wór □ □
Rzuć mnie mała, bo tak jak na rafie tu tkwię, więc tnij ten sznur.
Ref.

Ja do ciebie co tu kryć nie pasuję, (nie pasuję!)
Bo ty w pionie lubisz być, a ja się kiwać chcę.
Rzuć mnie mała, niech inny w twojej szafie swój rozpakuje wór
Rzuć mnie mała, bo tak jak na rafie tu tkwię, więc tnij ten sznur.
Rzuć mnie mała, bo ja nie potrafię żyć jak lądowy sznur
Rzuć mnie mała i z innym wieś zasiedl gdzieś u podnóży gór
Rzuć mnie mała, a cieszył się będę od rufy aż po dziób
Rzuć mnie mała, i zrób to czym prędzej, bo jeśli nie - to ślub!
Ref.

Choć do ciebie - co tu kryć nie pasuję, (nie pasuję!)
Bo ty w pionie lubisz być, a ja się kiwać chcę.
Zgódź się mała, a cieszył się będę od rufy aż po dziób
Zgódź się mała, i zrób to czym prędzej, a wtedy jutro ślub!